

[Eva Gredal.]

loven, at det forebyggende og opsøgende arbejde i forhold til tidligere lovgivning nu er kommet til at indtage en betydelig mere fremtrædende plads, og jeg mener, det er meget vigtigt at få præciseret over for den administration, der skal varetage udførelsen af lovgivningen, at dette skal være det vigtigste i denne lovgivning.

Vi har under udvalgsarbejdet drøftet meget, hvordan revalideringens placering skulle være. Vi mener fortsat, at revalideringen må være en af hovedhjørnestenene i det arbejde, kommunerne nu skal overtage, og vi må klart sige, at en sænkning af det nuværende niveau ikke kan accepteres. Det er også mit indtryk, at det er kommet til udtryk i ministerens besvarelse af spørgsmålene.

En enkelt ting, jeg godt vil fremhæve, er det, der er kommet frem på det allersidste, spørgsmålet om, hvor ungdomsklubber skal placeres for eftertiden. I dag kan det jo ske både efter bistanndsloven og efter fritidsloven. Men vi er meget opmærksom på det særlige socialt præventive arbejde, der udføres af de under socialministeriet værende fritids- og ungdomsklubber, og anser det for meget uheldigt, hvis hele dette forbyggende arbejde, der i øjeblikket udføres, ikke fastholdes under det sociale udvalgs forvaltning.

Vi må derfor advare mod en overflytning af denne klubvirksomhed til undervisningsministeriet; det forebyggende arbejde tror vi fortsat bedst kan varetages under socialministeriet.

Må jeg i øvrigt på grund af den korte tid, der er til rådighed, henviser til vores særudtalelse i betænkningen.

Gede (FP):

Jeg vil også henviser til betænkningen, hvoraf vore talrige ændringsforslag fremgår. Vi er jo godt klar over, at de vil blive stemt ned. Til gengæld kan vi da glæde enkelte partier med, at vi vil stemme for nogle af andre partier stillede ændringsforslag, bl. a.

vil vi stemme for forslaget om at udsætte lovens ikrafttræden til den 1. april 1976.

Jeg forstår ikke rigtig fru Eva Gredals bekymring over denne udsættelse. For loven er jo i og for sig ikke tænkt som en lov, der skulle koste skatteyderne flere penge, og derfor heller ikke som en lov, der skulle give de socialt vanskeligt stillede nye ekstra særlige fordele; man kan nu engang ikke give noget for ingenting. Når det er fru Eva Gredals opfattelse, forstår jeg ikke, at hun kan have så forfærdelig meget imod, at dens ikrafttræden bliver udsat.

Nu deler jeg ikke fru Eva Gredals vurdering, jeg føler mig desværre bange for, at denne rådgivning, som man vil indføre, vil blive særdeles kostbar, og det vil vel at mærke være penge, der kommer rådgiverne først og fremmest til gode og ikke de socialt dårligt stillede. Dette at overflytte arbejde fra én offentlig institution til en anden, det har vi jo tragiske eksempler på hvilke virkninger det medfører. Jeg husker vi engang fik et kildeskattedirektorat, nu skulle skattearbejdet flyttes derind. Der er vist ikke noget som helst, der tyder på, at antallet af ansatte i kommunernes skatteafdelinger er blevet mindre, siden vi fik et mastodontkildeskattedirektorat.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi skal kaste os ud i noget tilsvarende lige nu, især ikke når man tager i betragtning, at det er det politisk-økonomiske udvalgs agt at bruge sommerferien til at forsøge på at etablere nogle virkelig alvorlige besparelser på statsbudgettet.

Om vore ændringsforslag vil jeg kun sige nogle ganske enkelte ting. Vi er gået ind for, at alle sociale ydelser principielt er tilbagebetalingspligtige, men ganske vist på en sådan måde at de ikke skal tilbagebetales, medmindre det inden 3 år kan lade sig gøre uden på nogen måde at forringe den pågældende families levestandard. En af fordelene ved at kalde det et lån, som så blot forældes, kombineret med bestemmelsen om, at denne forældelse ikke skal have skattemæssige virkninger, er i hvert